

21. jun. 1842

FAKTA

Dato:

21. jun. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 35

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 79-80; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 85-86

TRANSSKRIFTION

21 Juny

Imorges Klokken 7 omtrent gik vi¹ til Slottet,² saae os om i Haven, Lunden og Phasangaarden. |Den store Ugle. Det mærkelige Bøgetræ, som alene danner et stort Lysthuus. | Vi opholdt os saa længe inde i Gravhøien eller Jettestuen som den kaldes, at |til| vi bleve saa fortrolige med Dunkelheden derinde, at vi endogsaa troede der maatte kunne males Portraiter [overstreget: derinde]; deilig var Virkningen af Lyset paa Ansigterne der viste sig mod den dunkle men tilsidst klare Grund, hvori vi saae de store Stene, med det nette Muurværk i Mellemmrummene af flade paa hverandre lagte Steen. Det var en ret rembrandsk Virkning. Vidunderlig deiligt var det fra vort mørke Standpunct at see Sollyset udenfor gjennem den lave, snevre Indgang. Vi tegnede en huul Egestamme som stod oppe paa Høien³ og gik derpaa videre til, forbi Stærgaarden til Nordskov, hvor jeg gik i Vandet og sprang lystig om derude i det flade Vand, kravlede op paa en mægtig Steen o s v til stor Moro for Skovgaard og et Par Bønder, som jeg ikke engang vidste vare Tilskuere. Skovgaard tegnede efter vort tarvelige Middagmaaltid, den ene af de mægtige gamle Ege og jeg Storkereden i Toppen af den og en stakkels Unge, som de underlige Forældre havde kastet ud.⁴ Vi døde meget af Tørst. Paa Hjemveien vare vi oppe paa Julianehøi og først da vi havde naaet Slottet fik vi i et Bondehuus noget daarligt Vand. |Vi gik hjem over en stor Eng kaldet Stæren. | Det var en rar Dag, men den gav mig kun ringe Udbytte af Studier; ihvorvel jeg kjendte det Altsammen glædede det mig dog at see det igjen, men Intet mere end det kjære Frederiksværk, som jeg ude fra de to gamle Ege saae saa tydeligt, at jeg kunde gjenkende Bygninger, Skove, Banker, – den kjære Vinderød Skov med sine forblæste Træer og Bjørnehovedet o. s v. men forgjæves saae jeg efter Kirken, hvor Fader hviler, den var skjult af Clasens Bakke.

¹ Lundbye og malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Jægerspris Slot.

³ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1232.

⁴ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1231.

rikes-ært. De gamle Brønder staae saa kvint allevegne med en Vandsø, og
 de to gamle Høt eller Kvælhelms med en Dagskild. see ogsaa godt, for
 Enden af Tjunden ligger den gamle Domkirke med sine gamle Kirke, ved
 den gamle Tjunden til ~~den gamle Kirke~~ Minder om storte Bedrifter. Naar
 den fredebrigt, Maagen og Tjørnen, den lette, nyssjerrige Næ, flange hen
 over det flade Vand, hvor Sandhunden viser sig, hvor den stakkels Fisk
 sanskelig kan undgaa dem. — Imorgen vilde vi gaae til de 2 store Egtsæer
 i Nordskæer og tillige see Lunden og Juleanehei. — — — 21 Junij

Imorges Klæbde M. ventrent gik vi til Skellet, saae os om i Blaven, Lunden
 og Phosungården. Vi oplyst os saa Løge ind i Graabøien eller Jettesten
 som den kaldes, at vi blev saa fortrolige med Dunkelheden derinde, at vi
 endog saa traede der smatte Kivene ind i Dørtærter ~~derinde~~, deriblandt var
 Ninkenimpen at Løjet paa Anstigtørnen der viste sig med den Venkle
 men til sidst klare Grund, hvor vi saae de store Stene, med det røde Marmor
 i Mellemrummene af flade paa hinanden lagte Sten. Det var en ret rom-
 brandsk Viskning. Vidunderlig dertil var det for vort mærke Standpunkt
 at see Salpigst indenfra gjenom den lave, snevne Indgang. Vi tegnede en
 Mind Egestamme som stod oppe paa Klæben og gik Lupaen videre det, fordi
 Steengården til Nordskæer, hvor jeg gik i Vandet og spæring lystig under
 ind i det flade Vand, brølede op paa en magtig Sten o. s. v. til store Mæ-
 ro for Kløngård og et paa Bønden, som jeg ikke engang vidste hævde til
 skærene. Steengård tegnede efter vort Kuvuligs Midt dags maaltid, den
 ene af de magtige gamle Ege og paa Steengården i Toppen af den og
 en stakkels Mønt, som de underlige Tjaldene havde kastet ind. Vi der
 blev meget af Først. Paa Hjemveien vare vi oppe paa Juleanehei og
 først da vi havde naaet Skellet fik vi i et Dødsleues magt daarlige
 Vand. Det var en ras Dag, men den gav mig kun enings Udbytte
 af Studier i skærsed jeg kjendte det Alt sammen og adede det mig dog
 at see det i gjen, men for det mere end det kjærs Tjaldernes værk
 som jeg ind fra de to gamle Ege saae saa tydeligt, at jeg kunde
 gjenkende Bjergene, Skæer, Bønder, — den kjærs Nordskæer paa
 med sine for alleste Tjørner og Bjørnehavet u. s. v. men forgyves
 saae jeg efter Kirken, hvor Tjørner, den var skjult af Clausens Bønder

95

Den store Klæbe
 Det mærkelige
 Bønder, som
 allevegne om
 et stort Ligtørn

Nigitt Løgen o
 den en stor Løgen
 kaldet Steengård